

PENTICOSTARUL

DUMINICA CINCIZECIMII, NUMITĂ ȘI A RUSALIILOR

CÂND PRĂZNUIM

POGORÂREA DUHULUI SFÂNT PESTE UCENICI

© www.teologie.net / 2015

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 4 și se cântă cele dintâi trei Stihiri idiomele de la Vecernia mare, repetând pe cea dintâi.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Când ai trimis pe Duhul Tău, Doamne, în timp ce Apostolii stăteau, atunci feciorii evreilor văzând aceasta s-au tulburat de spaimă. Că îi auzeau pe dânșii grăind într-alte limbi străine, precum le dădea lor Duhul; că neînvățați fiind, au fost făcuți înțelepți și pe păgâni la credință vânându-i, ca niște iscușiți cuvântători grăiau cele dumnezeiești. Pentru aceasta, și noi grăim Ție: Cel ce Te-ai arătat pe pământ și din înșelăciune ne-ai mântuit, Doamne, slavă Ție!

LA STIHOAVNĂ

Se pun Stihirile, glasul al 2-lea:

Văzut-am Lumina cea adevărată, primit-am Duhul cel ceresc; aflat-am credința cea adevărată, nedespărțitei Sfintei Treimi închinându-ne; că Aceasta ne-a mântuit pe noi (de două ori).

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeuule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele.

Prin Proroci ne-ai vestit nouă calea mântuirii și prin Apostoli a strălucit harul Duhului Tău, Mântuitorul nostru; Tu ești Dumnezeu întâi, Tu și după acestea, și în veci Tu ești Dumnezeul nostru.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

În curțile Tale Te voi lăuda pe Tine, Mântuitorul lumii și, plecându-mi genunchii, mă voi închina puterii Tale celei nebiruite, seara și dimineața și la amiază, și în toată vremea Te voi binecuvânta, Doamne!

Slavă..., Și acum..., același glas:

Pe Treimea Cea de o ființă cu cântări să O slăvim; pe Tatăl și pe Fiul împreună cu Duhul Sfânt; că așa au propovăduit toți prorocii și apostolii cu mucenicii.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeuule și după Tatăl nostru..., troparul, glasul al 8-lea:

Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule nostru, Cel ce preaînțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt. Și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție!

Otpustul.

***

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul psalm începător, se citește: Fericit bărbatul..., Catisma toată.

La: Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 10 și se cântă următoarele trei Stihiri idiomele, pe glasul 1, repetând pe cea dintâi. Apoi celelalte cinci Stihiri idiomele pe glasul al 2-lea, repetând pe cea dintâi.

Glasul 1:

Prăznuim Cincizecimea și venirea Duhului, sorocul făgăduinței și împlinirea nădejdi. Cât de adâncă este taina! Cât de mare și de cinstita! Pentru aceasta, grăim către Tine: Făcătorule a toate, Doamne, slavă Ție (de două ori).

Cu graiurile celor de alt neam ai înnoit pe Ucenicii Tăi, Hristoase, ca prin ele să Te propovăduiască pe Tine, Cuvântul cel fără de moarte și Dumnezeu, Care dai sufletelor noastre mare milă!

Pe toate le dă Duhul Sfânt: izvorăște profeții, sfințește pe preoți, pe cei necărturari i-a învățat înțelepciune, pe pescari teologi i-a arătat; toată rânduiala Bisericii o plinește. Cel ce ești de o ființă și de un scaun cu Tatăl și cu Fiul, Mângâietorule, slavă Ție!

Glasul al 2-lea:

Văzut-am Lumina cea adevărată; primit-am Duhul cel ceresc; aflat-am credința cea adevărată, nedespărțitei Sfintei Treimi închinându-ne; că Aceasta ne-a mântuit pe noi (de două ori).

Prin proroci ne-ai vestit nouă calea mântuirii, și prin apostoli a strălucit harul Duhului Tău, Mântuitorul nostru. Tu ești Dumnezeu întâi, Tu și după acestea, și în veci Tu ești Dumnezeul nostru.

În curțile Tale Te voi lăuda pe Tine, Mântuitorul lumii și, plecându-mi genunchii, mă voi închina puterii Tale celei nebiruite, seara și dimineața și la amiază, și în toată vremea, Te voi binecuvânta, Doamne!

În curțile Tale, Doamne, credincioșii, plecându-ne genunchii sufletului și ai trupului, Te laudăm pe Tine, Tatăl cel fără de început, și pe Fiul cel împreună fără de început, și pe Preasfântul Duh cel împreună-veșnic, Care luminează și sfințește sufletele noastre.

Pe Treimea cea de o ființă cu cântări să O slăvim: pe Tatăl și pe Fiul, împreună cu Duhul Sfânt; că așa au propovăduit toți proorocii și apostolii cu mucenicii.

Slavă..., și acum..., glasul al 6-lea:

Alcătuire a lui Leon Împăratul

Veniți, popoarelor, să ne închinăm Dumnezeirii celei în trei ipostasuri: Fiului în Tatăl, împreună cu Sfântul Duh. Că Tatăl a născut din veci pe Fiul, Cel împreună veșnic și împreună pe scaun șezător; și Duhul Sfânt era în Tatăl preaslăvit împreună cu Fiul: o Putere, o Ființă, o Dumnezeire, Căreia toți închinându-ne, zicem: Sfinte Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut prin Fiul, cu împreună-lucrarea Sfântului Duh; Sfinte tare, prin Care pe Tatăl am cunoscut și prin Care Duhul Sfânt a venit în lume; Sfinte fără de moarte, Duhule Mângâietor, Cel ce din Tatăl purcezi și în Fiul Te odihnești, Treime Sfântă, slavă Ție!

VOHOD: Lumină lină..., și Prochimenul zilei, apoi

PAREMIILE

Citire din Cartea Numerii (11:16-17,24-29):

Atunci Domnul a zis către Moise: "Adună-Mi șaptezeci de bărbați, dintre bătrânii lui Israel, pe care-i știi tu că sunt căpetenii poporului și supraveghetorii lui, și du-i la cortul adunării, ca să stea cu tine acolo. Că Mă voi pogorî acolo și voi vorbi cu tine și voi lua din duhul care este peste tine și voi pune peste ei ca să ducă ei cu tine sarcina poporului și să nu o duci numai tu singur.

Atunci a ieșit Moise și a spus poporului cuvintele Domnului, a adunat șaptezeci de bărbați dintre bătrânii poporului și i-a pus împrejurul cortului. Și S-a pogorât Domnul în nor și a vorbit cu el; și a luat din duhul care era peste el și a pus peste cei șaptezeci de bărbați căpetenii. Îndată însă cum a odihnit duhul peste ei, au început a proroci, dar apoi au încetat. Doi dintre bărbați însă au rămas în tabără: pe unul îl chema Eldad și pe celălalt îl chema Medad. Și a odihnit și peste ei duhul, căci erau din cei înscriși, dar nu veniseră la cort, și au prorocit și ei acolo în tabără. Atunci a alergat un tânăr și a spus lui Moise, zicând: "Eldad și Medad proorocesc în tabără". Și răspunzând, Iosua, fiul lui Navi, slujitorul lui Moise, unul din aleșii lui, a zis: "Domnul meu Moise, oprește-i!" Moise însă i-a zis: "Nu cumva ești gelos pe mine? O, de ar fi toți profeți în poporul Domnului și de ar trimite Domnul Duhul Său peste ei!"

Citire din Proorocia lui Ioil (2:23-3:5):

Voi locuitori ai Sionului, bucurați-vă și vă veseliți în Domnul Dumnezeuul vostru, căci El v-a dat pe învățătorul dreptății; și v-a mai trimis și ploaie, ploaie timpurie și târzie, ca odinioară. Și ariile se vor umple de grâu; iar teascurile vor da peste margini de must și de untdelemn. Și vă voi da ani de belșug în locul anilor în care au mâncat lăcustele mici, cele mari, cele zburătoare și stolurile de lăcuste, marea Mea oștire pe care am trimis-o împotriva voastră. Și veți mânca din destul și vă veți sătura și veți preaslăvi numele Domnului Dumnezeuului vostru, Care a făcut cu voi lucruri minunate. Și poporul Meu nu se va rușina în veci de veci! Atunci vă veți da seama că Eu sunt în mijlocul lui Israel și că Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru și nu este altul, iar poporul Meu nu va mai fi niciodată de ocară! Dar după aceea, vărsa-voi Duhul Meu peste tot trupul, și fiii și fiicele voastre vor profeti, bătrânii voștri visuri vor visa iar tinerii voștri vedenii vor vedea. Chiar și peste robi și peste roabe voi vărsa Duhul Meu. Și vă voi arăta semne minunate în cer și pe pământ: sânge, foc și stâlpi de fum; Soarele se va întuneca și luna va fi roșie ca sângele, înainte de venirea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului. Și oricine va chema numele Domnului se va izbăvi, căci în muntele Sionului și în Ierusalim va fi mântuirea, precum a zis Domnul; și între cei mântuiți, numai cei ce cheamă pe Domnul.

Citire din Proorocia lui Iezechiel (36:24-28):

Vă voi scoate dintre neamuri și din toate țările, zice Domnului, și vă voi aduna și vă voi aduce în pământul vostru. Și vă voi stropi cu apă curată și vă veți curăți de toate întinăciunile voastre și de toți idolii voștri vă voi curăți. Vă voi da inimă nouă și duh nou vă voi da; voi lua din trupul vostru inima cea de piatră și vă voi da inimă de carne. Pune-voi înăuntrul vostru Duhul Meu și voi face ca să umblați după legile Mele și să păziți și să urmați rânduielile Mele. Veți locui în țara pe care am dat-o părinților voștri și veți fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeuul vostru.

LA LITIE

Se cântă Stihirile idiomele, glasul al 2-lea:

Prin proroci ne-ai vestit nouă calea mântuirii și prin Apostoli a strălucit harul Duhului Tău, Mântuitorul nostru. Tu ești Dumnezeu întâi, Tu și după acestea, și în veci Tu ești Dumnezeuul nostru.

În curțile Tale Te voi lăuda pe Tine, Mântuitorul lumii și, plecându-mi genunchii, mă voi închina puterii Tale celei nebiruite, seara și dimineața și la amiază, și în toată vremea Te voi binecuvânta, Doamne.

În curțile Tale, Doamne, plecându-ne genunchii sufletului și ai trupului, Te lăudăm credincioșii pe Tine, Tatăl cel fără de început, și pe Fiul cel împreună fără de început, și pe Preasfântul Duh cel împreună-veșnic, Care luminează și sfințește sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Când ai trimis pe Duhul Tău, Doamne, în timp ce Apostolii stăteau, atunci feciorii evreilor văzând aceasta s-au tulburat de spaimă. Că îi auzeau pe dânșii grăind într-alte limbi străine, precum le dădea lor Duhul; că neînvățați fiind, au fost făcuți înțelepți și pe păgâni la credință vânându-i, ca niște iscusiti cuvântători grăiau cele dumnezeiești. Pentru aceasta, și noi grăim Ție: Cel ce Te-ai arătat pe pământ și din înșelăciune ne-ai mântuit, Doamne, slavă Ție!

LA STIHOAVNĂ

Se cântă Stihirile idiomele, glasul al 2-lea:

Necunoscând neamurile, Doamne, minunea Preasfântului Duh, care se săvârșise în apostolii Tăi, schimbarea limbilor o socoteau a fi beție. Dar noi, întăriți fiind de dânșii, neîncetat zicem așa: Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la noi, rugămu-ne Ție, Iubitorule de oameni!

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeuule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele.

Doamne, pogorârea Sfântului Duh umplându-i pe Apostoli, i-a făcut să grăiască în alte limbi. Pentru aceasta, minunea se părea celor necredincioși beție, iar celor credincioși mijlocitoare de mântuire. De a Cărui strălucire și pe noi ne învrednicește, rugămu-ne Ție, Iubitorule de oameni.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindena ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Odinioară limbile au fost amestecate, pentru îndrăzneala zidirii turnului; iar acum limbile au fost înțelepțite pentru slava cunoștinței de Dumnezeu. Atunci a pedepsit Dumnezeu pe cei nelegiuți pentru greșală; acum Hristos a luminat pe pescari cu Duhul. Atunci s-a lucrat felurimea limbilor spre pedepsire; acum se reînnoiește înțelegerea spre mântuirea sufletelor noastre.

Troparul, glasul al 8-lea:

Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule nostru, Cel ce preaînțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt. Și printr-înșii lumea ai vânat, iubitorule de oameni, slavă Ție!

Binecuvântarea pâinilor și otpustul.

***

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Praznicului de 3 ori.

După întâia Catismă se cântă Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Praznicul cel după praznice și cel mai din urmă să-l prăznuim noi credincioșii în chip luminat; aceasta este Cincizecimea, plinirea făgăduinței și a sorocului. Că în aceasta focul Mângâietorului S-a pogorât de-a dreptul pe pământ, în chip de limbi, și a luminat pe Ucenici, făcându-i cunoscători ai tainelor cerești. Lumina Mângâietorului a venit și lumea a luminat.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

După a doua Catismă se cântă Sedealna, glasul al 4-lea:

Aceeași podobie

Izvorul Duhului venind la cei de pe pământ, împărțit în chip minunat în râuri purtătoare de foc, a rourat pe Apostoli, luminându-i; și focul le-a fost lor nor de rouă, care i-a luminat, și flacăra purtătoare de ploaie, prin care am primit harul, prin foc și prin apă. Lumina Mângâietorului a venit și lumea a luminat.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

După Polieleu se cântă Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

După scularea Ta cea din mormânt, Hristoase, și după dumnezeiasca înălțare la înălțimile cerești, ai trimis văzătorilor de Dumnezeu slava Ta, Îndurate, Duh drept înnoind ucenicilor Tăi. Pentru aceasta, Mântuitorule,

ca o alăută melodioasă, au făcut cunoscute tuturor, în chip tainic, cu arcușul cel dumnezeiesc, cuvintele și rânduiala Ta.

Slavă..., Și acum..., **tot aceasta.**

Antifon 1 al glasului al 4-lea.

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății.

Stih: Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, într-un adevărul Tău.

Toată suflarea... **Evanghelia a 9-a a Învierii. Nu se zice** Învierea lui Hristos..., **ci îndată Psalmul 50.**

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stihira idiomelă, glasul al 6-lea:

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretinderea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

CANOANELE

Se pune Canonul întâi cu irmosul pe 8 și al doilea cu irmosul pe 6.

CÂNTAREA 1-a

Canonul întâi, al lui Cosma Monahul, glasul al 7-lea:

Irmosul:

Cu marea a acoperit pe Faraon cu carele lui de război, Cel ce sfarmă războaiele cu braț înalt. Aceștia să-I cântăm, că S-a preaslăvit.

Precum ai făgăduit odinioară Ucenicilor, Hristoase, trimițând acum, cu adevărat, pe Duhul cel Mângâietor, ai strălucit lumii lumină, Iubitorule de oameni.

Ceea ce s-a propovăduit de demult prin Lege și prin proroci, s-a plinit; că astăzi s-a revărsat harul dumnezeiescului Duh, peste toți credincioșii.

Canonul al doilea, al lui Ioan Damaschin, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Cu dumnezeiescul nor acoperit fiind gângavul, a cuvântat despre legea cea scrisă de Dumnezeu. Că scuturând tina de pe ochiul minții, vede pe Cel ce este, și e povățuit în cunoașterea Duhului, lăudând cu dumnezeiești cântări.

Zis-a gura cea curată și vrednică de cinstire: Nu Mă voi despărți de voi, prietenilor! Că Eu, împreună-șezând pe scaunul cel înalt și părintesc, voi turna harul Duhului din destul, să strălucească celor ce-l doresc.

Sorocul fiind plinit, Cuvântul cel Preadrept aduce liniște în inimi. Că lucrul plinind, Hristos a bucurat pe prieteni, împărțind Duhul, precum a făgăduit cu suflare repede și cu limbi de foc.

Catavasii: Irmoasele ambelor cântări.

CÂNTAREA A 3-a:

Irmosul:

Zis-ai Ucenicilor, Hristoase: Rămâneți în Ierusalim până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus; iar Eu vă voi trimite alt Mângâietor ca Mine, pe Duhul Meu și al Tatălui, în Care vă veți întări.

Puterea dumnezeiescului Duh venind, glasul cel împărțit, de demult, al celor ce gândiseră rele împreună, l-a împreunat dumnezeiește, într-o singură armonie, învățând pe cei credincioși cunoașterea Treimii, în Care ne-am întărit.

Canonul al doilea

Irmosul:

Rupt-a legăturile pântecelui celui sterp, și ocară cea greu de răbdat a celei bine-roditoare, singură rugăciunea prorociței celei de demult, a Annei,

celel purtătoare de duh umilit, către Cel Atotputernic și Dumnezeuul cunoașterilor.

Necuprinsă de minte este Puterea cea dumnezeiască, că a făcut iscusii vorbitori pe cei necărturari, care au închis, cu cuvântul, gurile înțelepților și au ridicat din noaptea cea adâncă neamuri nenumărate, cu strălucirea Duhului.

Purcezătoare din Lumina cea nenăscută era strălucirea cea atotputernic-izvorătoare de lumină veșnică, a căreia fulgerare, de o fire cu părinteasca Putere o arată acum tuturor, prin Fiul, răsunetul celor de foc în Sion.

SEDEALNA, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

Cei ce iubeau pe Mântuitorul s-au umplut de bucurie, și cei ce mai înainte se temeau, îndrăznire au luat. Că Duhul Sfânt S-a pogorât astăzi de sus, peste casa ucenicilor și fiecare dintre ei alte lucruri grăia către popoare. Că limbi văzute, ca de foc, s-au răspândit peste ei și nu i-au ars, ci mai mult i-au rourat.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta.

CÂNTAREA A 4-a:

Irmosul:

Înțelegând prorocul venirea Ta cea mai de pe urmă, Hristoase, grăia: Auzit-am, Doamne, puterea Ta, că ai venit să mântuiești pe toți unșii Tăi.

Dumnezeu cel Adevărat, Mângâietorul, Care a grăit prin prooroci și S-a propovăduit mai înainte în Lege, celor nedesăvârșiți, astăzi Se face cunoscut slujitorilor și mărturisitorilor Cuvântului.

Pecetea Dumnezeirii purtând Duhul, S-a împărțit Apostolilor în chip de foc, și în limbi străine S-a arătat dumnezeiasca Putere, Care vine de la Tatăl, de a Sa bunăvoie.

Canonul al doilea

Irmosul:

Împărate al împăraților, Unule din Unul singur, Cuvinte, Cel ce ai ieșit din Tatăl cel nepricinuit, pe Duhul Tău cel adevărat, Cel întocmai puternic, Făcător de bine, L-ai trimis Apostolilor celor ce cântă: Slavă puterii Tale, Doamne!

Baia cea dumnezeiască a nașterii celei din nou, amestecând-o, prin cuvânt, cu firea mea cea alcătuită, îmi reversi din belșug izvor din nesticăcioasa Ta coastă, cea împunsă, o, Cuvinte al lui Dumnezeu, pecetluindu-l cu căldura Duhului.

Toate își pleacă genunchiul Mângâietorului, Celui din Tatăl și Celui ce este întocmai de o fire cu Tatăl; că în trei fețe au cunoscut pe Ființa cea una, veșnică, adevărată și neapropiată; că harul Duhului a strălucit lumină.

Slужиți Dumnezeirii celei mai presus de toate, toți câți sunteți închinători ai Ființei celei întreit strălucitoare; că Hristos mai presus de fire slujește, ca un Făcător de bine, și cu foc vă luminează spre mântuire, dându-vă tot harul Duhului.

CÂNTAREA A 5-a:

Irmosul:

Duhul mântuirii, Care S-a zămislit în pântecul prorocilor plini de frica Ta, Doamne, și S-a născut pe pământ, zidește inimi apostolești curate și în cei credincioși drept Se înnoiește; că poruncile Tale sunt lumină și pace.

Puterea Care S-a pogorât astăzi este Duhul cel Bun; Duhul înțelepciunii lui Dumnezeu; Duhul, Care din Tatăl purcede și prin Fiul ne este nouă, credincioșilor, arătat; Care împărtășește sfințenia, în Care este cunoscut acelora, în firea cărora Se sălășluiește.

Canonul al doilea

Irmosul:

O, fii cu chipuri luminate ai Bisericii! Primiți curățire izbăvitoare de păcate, roua Duhului, cea de foc suflătoare. Că acum a ieșit lege din Sion, harul Duhului, Cel în chip de limbi de foc.

Duhul pe Care Mântuitorul L-a vestit de un chip și de o putere cu Tatăl, Se pogoară de la Tatăl, cu de la Sine putere, liber precum binevoiește, înțeleptînd în limbi pe Apostoli, și adevărînd Cuvântul purtător de viață.

Dumnezeu-Cuvântul, Cel atotstăpânitor, a vindecat cugetele apostolilor de păcat și i-a gătit Duhului casa curată; iar acum se sălășluiește într-însa lumina Acestuia ce este întocmai puternic și de o ființă cu El.

CÂNTAREA A 6-a:

Irmosul:

Afundându-mă împreună cu păcatele ce plutesc cu mine, în vâltoarea valurilor grijilor lumești, și împins fiind spre fiara cea pierzătoare de suflet, cu Iona strig Ție, Hristoase: Din adâncul cel purtător de moarte, scoate-mă!

Din Duhul Tău ai vărsat din destul, peste tot trupul, precum ai zis, și toată lumea s-a umplut de cunoașterea Ta, Doamne; că Fiu Te-ai născut din Tatăl, fără de stricăciune, și Duhul nedespărțit purcede.

Canonul al doilea

Irmosul:

Curățire și mântuire Hristoase, Stăpâne, ai strălucit nouă, din Fecioară; că precum pe prorocul Iona din pântecel fiarei celei din mare, așa să scoți din stricăciune pe Adam cel căzut, cu tot neamul.

Înnoiește, Atotputernice, întru cele dinăuntru ale noastre, pe Duhul cel drept, cel dorit de noi, Care este veșnic și purcede de la Tatăl, pururi împreună cu Tatăl rămânând. Cel ce arde întinăciunile cele nesuferite ale trupului și curățește necurăția gândurilor.

Vrednicia dorită de Apostoli, care așteptau în Sion venirea Ta, Duhule, Cel ce ești pecetea Cuvântului născut din Tatăl, cu suflare de foc o întărești, vădînd degrab clevetirea cea nerușinată a amăgirilor păgâne.

CONDAC, glasul al 8-lea:

Când Cel Preaînalt, pogorându-Se, a amestecat limbile, a despărțit neamurile; iar când a împărțit limbile cele de foc, la o unire pe toți a chemat; și cu un glas slăvim pe Duhul cel Preasfânt.

ICOS

Grabnică și statornică mângâiere robilor Tăi dă-le, Iisuse, când se întristează duhurile noastre. Nu părăsi sufletele noastre în necazuri, nu Te depărta de cugetele noastre în primejdii, ci pururi ne întâmpină pe noi. Apropie-Te de noi, apropie-Te, Cel ce ești pretutindeni; precum și cu apostolii Tăi ai fost pururi, așa și cu noi cei ce Te dorim unește-Te, Îndurate; ca uniți fiind cu Tine, să laudăm și să slăvim pe Duhul cel Preasfânt.

CÂNTAREA A 7-a:

Irmosul:

În cuptorul cel cu foc aruncați fiind cuvioșii tineri, focul în rouă l-au prefăcut, prin cântare, grăind așa: Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri!

Grăind apostolii dumnezeieștile măreții, celor necredincioși li se părea beție lucrarea Duhului, prin care Se cunoaște Treimea, un Dumnezeu al părinților noștri.

Firea cea nedespărțită, cu dreaptă credință o teologhisim: pe Dumnezeu-Tatăl, Cel fără de început, pe Cuvântul și pe Duhul, de aceeași putere, grăind: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!

Canonul al doilea

Irmosul:

Cu un glas a răsunat viersul organelor, spre a cinsti pe idolul cel făcut din aur și neînsuflețit; iar harul cel purtător de lumină al Mângâietorului ne îndeamnă să grăim cu evlavie: Treime Una, deopotrivă puternică și fără de început, bine ești cuvântată!

Neînțelegând glasul cel rostit de proroc, cei fără de minte ziceau că este beție pricinuită de vin, când au auzit graiurile apostolilor în limbi străine. Dar noi, cei binecredincioși, prin dumnezeiască însuflare, grăim: Înnoitorule a toate, bine ești cuvântat!

Cu glas dumnezeiesc, însuflat de Dumnezeirea cea mai presus de toate, a tunat prorocul Ioil, care a zis: Turna-voi Duhul Meu ca al Cuvântului, peste cei ce vor grăi împreună: Fire, cea cu lumina în trei străluciri, bine ești cuvântată!

Bine a împărțit Harul în ceasul al treilea, ca să ne arate că cinștim trei Ipostasuri în unimea Stăpâniei. Iar acum, în împărăteasa zilelor, Fiule, Părinte și Duhule, bine ești cuvântat!

CÂNTAREA A 8-a:

Irmosul:

Rugul cel nears împreunându-se cu focul, în Sinai, a făcut cunoscut pe Dumnezeu lui Moise, celui zăbavnic la limbă și gângav; și pe cei trei tineri cântăreți, râvna pentru Dumnezeu i-a arătat nestricați de foc. Toate fapăturile, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii!

Măririle lui Dumnezeu erau grăite, când s-a dat pescarilor de sus suflarea cea puternică, dătătoare de viață, a Preasfântului Duh, cu vuiet mare, în chip de limbi de foc. Toate fapăturile, pe Domnul lăudați-L, și-L preainălțați întru toți vecii!

Cei ce ne suim în muntele cel neatins, netemându-ne de focul cel îngrozitor, veniți să stăm în Muntele Sionului, în cetatea Dumnezeului Celui viu, dănțuind acum, împreună cu purtătorii de Duh, ucenici. Toate lucrurile, pe Domnul lăudați-L, și-L preainălțați întru toți vecii!

Canonul al doilea

Irmosul:

Chipul cel cu trei străluciri, al dumnezeieștii Stăpâniri, dezleagă legăturile și răcorește văpaia; tinerii cântă, și toată fapătura cea zidită binecuvintează pe Unul Mântuitorul și a toate Ziditorul, ca pe un Făcător de bine.

Învățătura cuvintelor celor mântuitoare de oameni, pe care de la Tatăl le-a auzit, a grăit-o Hristos Apostolilor; Duhul îi întărește, venind peste ei în chipul limbilor de foc, iar zidirea cea de aproape și cea de departe, Te laudă pe Tine, Cel binecuvântat.

Pornind ca un Mântuitor și de Sine stăpânitor, Cel ce ești lumină de sine strălucitoare și izvorătoare de lumină, venit-ai să îndestulezi pe apostoli și ca pe o suflare împărțasești slujitorilor Tăi pe cinștitul și Mângâietorul Duh.

Cântat-a gura prorocilor, cea însuflată de Duhul, sălășluirea Ta în trup, o, Împărate! Și pe Duhul Cel purces din sânurile părintești, nezidit,

împreună-făcător și împreună pe scaun șezător, Care a fost trimis credincioșilor spre cinstirea Întrupării.

Nu se cântă: Ceea ce ești mai cinstită... **ci Stihurile și Stihirile care urmează:**

CÂNTAREA A 9-a:

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Preasfântul Duh, Cel ce din Tatăl purcede.

Irmosul:

Ceea ce nu prin ispitire trupească ai purtat în pântece și ai împrumutat trup Cuvântului celui Făcător a toate, Maică ce nu știi de bărbat; Fecioară de Dumnezeu Născătoare, lăcașul Celui necuprins, încăperea Făcătorului tău Celui nemărginit, pe tine te mărim.

Cel râvnitor și înflăcărat, purtat odinioară cu bucurie pe carul de foc clocotitor, preînchipuia suflarea care strălucește acum Apostolilor din înălțime; prin care, fiind luminați, au făcut tuturor cunoscută Treimea.

Lucru străin și peste legea firii se auzea; că, deși răsuna un singur glas al Ucenicilor, dar prin harul Duhului, popoare, neamuri și seminții auzeau în limbi felurite mărețiile dumnezeiești, învățând cunoștința Treimii.

Canonul al doilea

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Dumnezeirea, Cea una în trei fețe.

Irmosul:

Bucură-te, împărăteasă, lauda maicilor fecioare! Că toată gura cea limpede bine-grăitoare, vorbind, nu te poate cânta după cuviință; și orice minte e neputincioasă să înțeleagă nașterea ta! Pentru aceasta, cu un glas pe tine te mărim.

Cuvine-se să laudăm pe Fecioara cea purtătoare de viață; că numai ea a tănuit în pântece pe Cuvântul, Cel ce a vindecat firea omenească cea bolnavă. Care pe scaunul cel de-a dreapta Tatălui acum șezând, a trimis harul Duhului.

Cei cărora ne-a suflat harul cel izvorât de la Dumnezeu, fiind luminați, străluciți și înnoiți cu minunată și prea frumoasă înnoire, cunoscând pe Ființa cea deopotrivă de puternică, nedespărțită, înțeleaptă și întreit - strălucitoare, o slăvim.

LUMINÂNDA, glasul al 3-lea:

Podobie: Cela ce ai înfrumusețat...

Preasfinte Duhule, Care de la Tatăl purcezi și prin Fiul ai venit la ucenicii cei necărturari, mântuiește pe cei ce Te-au cunoscut pe Tine Dumnezeu, și-i sfințește pe toți (de două ori).

Slavă... Și acum...

Lumină este Tatăl, Lumină este Cuvântul, Lumină și Sfântul Duh, Care a fost trimis Apostolilor în limbi de foc; și printr-Însul toată lumea se luminează a cinsti pe Sfânta Treime.

LA LAUDE

Se pun Stihirile pe 6 și se cântă următoarele Stihiri idiomele, repetându-le.

Glasul al 4-lea:

Lucruri minunate au văzut astăzi toate neamurile, în cetatea lui David, când Duhul Sfânt S-a pogorât în limbi de foc, precum a spus Luca, de Dumnezeu grăitorul. Că zice: Adunați fiind ucenicii lui Hristos, s-a făcut sunet ca de o suflare ce vine repede, și a umplut casa unde erau ei șezând; și toți au început a vorbi cu străine graiuri, cu minunate dogme, cu uimitoare învățături ale Sfintei Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt era din veac și este și va fi, nici început având și nici sfârșit; ci pururi cu Tatăl și cu Fiul este unit și împreună socotit. Viață și de viață făcător; Lumină și de lumină dătător; Binele însuși și Izvor de bunătate; prin Care Tatăl Se cunoaște și Fiul Se preaslăvește, și de toți se știe: o putere, o unire și o închinare a Sfintei Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt este Lumină și Viață și Izvor viu, înțeles cu mintea. Duhul înțelepciunii, Duhul înțelegerii, bun, drept, înțelegător, stăpânitor, curățitor de păcate; Dumnezeu și îndumnezeitor, foc din foc purcezător; grăitor, lucrător, împărțitor de daruri; prin Care toți prorocii și dumnezeieștii apostoli, împreună cu mucenicii s-au încununat. Uimitoare auzire, neobișnuită priveliște, foc care se împarte spre dăruirea de haruri (de două ori).

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea:

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindena ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Doxologia mare. Troparul Praznicului, ecteniile, și preotul face otpustul așa:

Cel ce în chip de limbi de foc din cer a trimis pe Preasfântul Său Duh, peste Sfinții Săi Ucenici și Apostoli, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților slăviților și întru tot lăudaților Apostoli și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

***

LA LITURGHIE

Se cântă aceste Antifoane praznicale:

ANTIFONUL 1, glasul al 2-lea. Psalmul 18.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

Stihuri:

Ziua spune zilei cuvânt, și noaptea vestește nopții știință.

Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale căror glasuri să nu se audă.

În tot pământul a ieșit vestirea lor, și până la marginile lumii cuvintele lor.

Slavă..., Și acum..., Pentru rugăciunile...

ANTIFONUL al 2-lea. Psalmul 19.

Stih: Să te audă Domnul în ziua necazului, și să te apere numele Dumnezeului lui Iacov.

Mântuiește-ne, Mângâietorule bune, pe cei ce cântăm Ție: Aliluia.

Stihuri:

Trimită ție ajutor din locașul Său cel sfânt și din Sion să te sprijinească pe tine.

Pomenească toată jertfa ta și arderea de tot a ta bineplăcută să-I fie.

Slavă..., Și acum...,

Unule-Născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu...

ANTIFONUL al 3-lea. Psalmul 20.

Stih: Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mântuirea Ta se va bucura foarte.

Troparul, glasul al 8-lea:

Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce prea înțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt. Și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție!

Stihuri:

După dorirea inimii lui i-ai dat lui, și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe dânsul.

Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de pietre scumpe.

Viață a cerut de la Tine și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

Intrarea cu Sfânta Evanghelie.

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Isodicon: Înălță-Te, Doamne, întru puterea Ta, cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Mântuiește-ne, Mângâietorule bune, pe cei ce cântăm Ție: Aliluia.

Apoi troparul: Bine ești cuvântat, Hristoase...

Slavă... Și acum..., **Condacul, glasul al 8-lea:**

Când Cel Preaînalt, pogorându-Se, a amestecat limbile, a despărțit neamurile; iar când a împărțit limbile cele de foc, la o unire pe toți a chemat; și cu un glas slăvim pe Duhul cel Preasfânt.

În loc de Sfinte Dumnezeule..., se cântă: Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat. Aliluia.

Apostolul: Din Faptele Sfinților Apostoli (2: 1-11)

În vremea aceea, când a sosit ziua Cincizecimii, ucenicii erau toți împreună în același loc. Și din cer, fără de veste, s-a făcut un vuiet, ca de suflare de vânt ce vine repede, și a umplut toată casa unde ședeau ei. Și li s-au arătat, împărțite, limbi ca de foc și au șezut pe fiecare dintre ei. Și s-au umplut toți de Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, precum le dădea lor Duhul a grăi. Și erau în Ierusalim locuitori iudei, bărbați cucernici, din toate neamurile care sunt sub cer. Și iscându-se vuietul acela, s-a adunat mulțimea și s-a tulburat, căci fiecare îi auzea pe ei vorbind în limba sa. Și erau uimiți toți și se minunau zicând: Iată, nu sunt aceștia care vorbesc toți galileieni? Și cum auzim noi fiecare limba noastră, în care ne-am născut? Parți și mezi și elamiți și cei ce locuiesc în Mesopotamia, în Iudeea și în Capadocia, în Pont și în Asia, în Frigia și în Pamfilia, în Egipt și în părțile Libiei cea de lângă Cirene, și romani în treacăt, iudei și prozeliți, cretani și arabi, îi auzim pe ei vorbind în limbile noastre despre faptele minunate ale lui Dumnezeu!

Evangelhia: De la Ioan (7:37-8:1,12)

În vremea aceea, în ziua cea din urmă - ziua cea mare a sărbătorii - Iisus a stat între ei și a strigat, zicând: Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cel ce crede în Mine, precum a zis Scriptura: râuri de apă vie vor curge din pânțele lui. Iar aceasta a zis-o despre Duhul pe Care aveau să-L primească acei ce cred în El. Căci încă nu era (dat) Duhul, pentru că Iisus încă nu fusese preaslăvit. Deci din mulțime, auzind cuvintele acestea, ziceau: Cu adevărat, Acesta este Proorocul. Iar alții ziceau: Acesta este Hristosul. Iar alții ziceau: Nu cumva din Galileea va să vină Hristos? N-a zis, oare, Scriptura că Hristos va să vină din sămânța lui David și din Betleem, cetatea lui David? Și s-a făcut dezbinare în mulțime pentru El. Și unii dintre ei voiau să-L prindă, dar nimeni n-a pus mâinile pe El. Deci slugile au venit la arhieriei și farisei, și le-au zis aceia: De ce nu L-ați adus? Slugile au răspuns: Niciodată n-a vorbit un om așa cum vorbește Acest Om. Și le-au răspuns deci fariseii: Nu cumva ați fost și voi amăgiți? Nu cumva a crezut în El cineva dintre căpetenii sau dintre farisei? Dar mulțimea aceasta, care nu cunoaște Legea, este blestemată! A zis către ei Nicodim, cel ce venise mai înainte la El, noaptea, fiind unul dintre ei: Nu cumva Legea noastră judecă pe om, dacă nu-l ascultă mai întâi și nu știe ce a făcut? Ei au răspuns și i-au zis: Nu cumva și tu ești din Galileea? Cercetează și vezi că din Galileea nu s-a ridicat prooroc. Și s-a dus fiecare la casa sa. Iar Iisus S-a dus la Muntele Măslinilor. Iar dimineața iarăși a venit în templu, și tot poporul venea la El; și El, șezând, îi învăța. Deci iarăși le-a vorbit Iisus zicând: Eu sunt Lumina lumii; cel ce îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.

În loc de Axion se cântă până la odovania Praznicului: Bucură-te Împărăteasă...

CHINONICUL

Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății. Aliluia.

***

Se cuvinte a ști: Dacă Vecernia zilei de luni, care se cuvine a se săvârși duminică seara, se va face imediat după Liturghie (așa cum se practică de obicei), din cele 7 rugăciuni „ale îngenuncherilor” se vor citi doar 4, fără rugăciunile a 2, a 4 și a 7, care sunt din slujba obișnuită a Vecerniei și vorbesc despre seară, venirea nopții și mergerea spre somn, fiind neadecvate miezului zilei. În acest caz, ectenia mare de la începutul Vecerniei se poate începe imediat după „Bindecuvântarea Domnului peste voi...” de la sfârșitul Liturghiei, fără un început special.

LUNI DUPĂ RUSALII

LA VECERNIE

După ce binecuvintează preotul, citețul zice:

Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., și celelalte.

După psalmul de seară (103), diaconul sau preotul zice ectenia mare:

În pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus...

Pentru pacea a toată lumea...

Pentru sfântă biserica aceasta...

Pentru (Înalt-) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul nostru ...

Pentru conducătorii țărilor, orașelor și satelor, și pentru pașnica lor ocârmuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru poporul ce stă înainte și așteaptă Darul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce-și pleacă înaintea Domnului inimile și genunchii lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne întărim noi spre plinirea bunăvoinței lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită peste noi milele Lui cele bogate, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie primită plecarea genunchilor noștri, ca tămâia înaintea Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce au trebuință de ajutor de la Dânsul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul, mânia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apară, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata...

Ecfonis:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururi și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi, îndată se cântă: Doamne, strigat-am..., și se pun următoarele stihiri idiomele pe 6, glasul al 4-lea:

Lucruri minunate au văzut astăzi toate neamurile, în cetatea lui David, când Duhul Sfânt S-a pogorât în limbi de foc, precum a spus Luca, de Dumnezeu – grăitorul. Că zice: Adunați fiind ucenicii lui Hristos, s-a făcut sunet ca de o suflare ce vine repede, și a umplut casa unde erau ei șezând; și toți au început a vorbi cu străine graiuri, cu minunate dogme, cu uimitoare învățături ale Sfintei Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt era din veac și este și va fi, nici început având și nici sfârșit; ci pururea cu Tatăl și cu Fiul este unit și împreună socotit. Viață și de viață făcător; Lumină și de lumină dătător; Binele însuși și Izvor de bunătate; prin Care Tatăl Se cunoaște și Fiul Se preaslăvește, și de toți se știe: o putere, o unire și o închinare a Sfintei Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt este Lumină și Viață și Izvor viu, înțeles cu mintea. Duhul înțelepciunii, Duhul înțelegerii, bun, drept, înțelegător, stăpânitor, curățitor de păcate; Dumnezeu și îndumnezeitor, foc din foc purcezător; grăitor, lucrător, împărțitor de daruri; prin Care toți prorocii și dumnezeieștii apostoli, împreună cu mucenicii s-au încununat. Uimitoare auzire, neobișnuită privesc, foc care se împarte spre dăruirea de haruri (de două ori).

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea:

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindena ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Intrare cu cădelnița și Lumină lină...

PROCHIMEN, glasul al 7-lea:

Cine este Dumnezeu mare, ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.

Stihuri (Psalmul 76):

Cunoscută ai făcut între popoare puterea Ta.

Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului; și-mi voi aduce aminte de minunile Tale dintru început.

Și am zis: acum am început să înțeleg; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.

Strana I: Cine este Dumnezeu mare, ca Dumnezeul nostru?...

Strana II: ...Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.

După aceasta diaconul sau preotul zice:

Iară și iară, plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne miluiește.

Și plecând toți genunchii la pământ, preotul citește dintre sfintele uși rugăciunile ce urmează, cu glas mare, în auzul tuturor:

RUGĂCIUNEA ÎNTÂI (a îngenuncherii)

Doamne, Cel ce ești prea curat, neîntinat, fără de început, nevăzut, necuprins, de nepătruns cu mintea, neschimbat, neîntrecut, nemăsurat și fără de răutate; Care singur ai nemurire, locuind în lumina cea neapropiată; Cel ce ai făcut cerul și pământul și marea și toate cele zidite în ele; Care plinești cererile, mai înainte de cerere; Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Părintele Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din pururea Fecioara Maria, Preaslăvita Născătoare de Dumnezeu; Care, mai întâi în cuvinte învățând, iar mai pe urmă și cu fapte arătând, când a răbdat patima Sa cea mântuitoare, ne-a dat pildă nouă, smeriților și păcătoșilor și nevrednicilor robilor Tăi, să-Ți aducem rugăciuni, cu capetele și cu genunchii plecați, pentru păcatele noastre și pentru greșelele cele din neștiință ale credincioșilor.

Însuși, mult-Milostive și Iubitorule de oameni, auzi-ne pe noi în orice zi Te vom chema, dar mai ales în ziua aceasta a Cincizecimii, în care Domnul nostru Iisus Hristos, după ce S-a înălțat la ceruri și a șezut de-a dreapta Ta, Dumnezeule și Părinte, a trimis pe Duhul Sfânt peste Sfinții Săi Ucenici și Apostoli, Care a șezut peste fiecare dintr-înșii, și s-au umplut toți

de harul Lui cel neîmpuținat, și au grăit într-alte limbi mărețiile Tale și au prorocit. Deci, auzi-ne pe noi, care acum ne rugăm Ție, și adu-Ți aminte de noi, smeriții și osândiții, și alungă robia sufletelor noastre, Cel ce cu milostivirea Ta mijlocești pentru noi. Primește-ne pe noi, care cădem înaintea Ta și grăim: Greșit-am! Înaintea Ta suntem puși din pânțele maicii noastre; Tu ești Dumnezeu nostru. Dar, pentru că s-au scurs în zădărnice zilele noastre, am pierdut ajutorul Tău, și ne aflăm lipsiți de toată apărarea. Totuși, nădăjduind în îndurările Tale, grăim către Tine: Păcatele tinereților și ale neștiinței noastre nu le pomeni, și de cele ascunse ale noastre, curățește-ne. Nu ne lepăda pe noi în vremea bătrâneților; când slăbește tăria noastră, nu ne părăsi pe noi. Mai înainte de a ne întoarce în pământ, învrednicește-ne să ne întoarcem la Tine și caută spre noi cu bunăvoință și cu har. Cumpănește fărădelegile noastre cu îndurările Tale; pune adâncul îndurărilor Tale împotriva mulțimii păcatelor noastre. Caută din înălțimea Ta cea sfântă, Doamne, spre poporul Tău, care stă înaintea și așteaptă de la Tine multă milă. Cercetează-ne pe noi cu bunătatea Ta. Izbăvește-ne pe noi de tirania diavolului. Întărește viața noastră cu poruncile Tale cele sfinte și sfințitoare. Înger credincios păzitor pune poporului Tău și pe toți ne adună într-o împărăție Ta. Dă iertare celor ce nădăjduiesc în Tine. Iartă-le lor și nouă păcatele. Curățește-ne cu lucrarea Sfântului Tău Duh. Strică meșteșugurile vrăjmașului cele împotriva noastră.

Și dacă este seară, se adaugă și

RUGĂCIUNEA A DOUA (a Vecerniei)

Binecuvântat ești, Doamne, Stăpâne Atotțiitorule, Care ai luminat ziua cu lumină de soare și noaptea ai făcut-o să lucească cu sclipiri de foc; Care ne-ai învrednicit pe noi să trecem lungimea zilei și să ne apropiem de începutul nopții. Ascultă rugăciunea noastră și a întregului Tău popor, și ne iartă nouă, tuturor, păcatele noastre cele de voie și cele fără de voie. Primește rugăciunile noastre cele de seară și trimite mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale peste moștenirea Ta. Ocrotește-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri; întrarmează-ne pe noi cu armele dreptății Tale. Îngrădește-ne pe noi cu adevărul Tău; păzește-ne pe noi cu puterea Ta; mântuiește-ne pe noi de toată primejdia și de tot vicleșugul celui potrivnic; și ne dăruiește nouă și această seară, cu noaptea ce vine și toate zilele vieții noastre, desăvârșită, sfântă, cu pace, fără de păcat, fără sminteală, fără nălucire; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și pentru ale Tuturor Sfinților, care din veac Ți-au plăcut Ție.

Apoi diaconul zice:

Apără, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, Slăvita, Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul, și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonis:

Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Doamne Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururi și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi diaconul zice: Să zicem toți, din tot sufletul..., și restul ecteniei întreite după obicei, apoi ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi diaconul zice:

Iară și iară, plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm.

Și preotul citește:

RUGACIUNEA A TREIA (a îngenuncherii)

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care încă în această viață cu noi fiind, ai dat oamenilor pacea Ta, și darul Preasfântului Duh Îl dăruiești pururea celor credincioși, spre moștenire nestricată, iar astăzi, mai arătat, ai trimis acest dar ucenicilor și apostolilor Tăi, și ai întărit buzele lor cu limbi de foc, prin care tot neamul omenesc primind cunoștința de Dumnezeu în a sa limbă și în auzul urechilor, ne-am luminat cu lumina Duhului și am scăpat din înșelăciune, ca dintr-un întuneric; și prin împărțirea limbilor de foc celor văzute, cu lucrarea cea mai presus din fire, ne-am învățat a crede în Tine și ne-am luminat a Te cuvânta pe Tine Dumnezeu, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt: o Dumnezeire, o Putere și o Stăpânire. Tu, dar, Cel ce ești raza Tatălui și chipul neschimbat și nemutat al ființei și al firii Lui, Izvorul înțelepciunii și al harului,

deschide-mi și mie păcătosului buzele și mă învață, cum se cuvine și pentru ce trebuie să mă rog. Căci Tu ești Cel ce știi mulțimea cea multă a păcatelor mele, dar milostivirea Ta va covârși noianul acestora; că, iată, cu frică stau înaintea Ta, punând deznădăjduirea sufletului meu în fața adâncului milei Tale. Îndreptează viața mea, Cel ce îndreptezi toată făptura cu cuvântul și cu puterea cea negrăită a înțelepciunii, Cel ce ești liman lin al celor cuprinși de valuri, și arată-mi calea pe care să merg. Dă gândurilor mele duhul înțelepciunii Tale; dăruiește nepriceperii mele duhul înțelegerii; adumbrește faptele mele cu duhul temerii de Tine, duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele și cu duh stăpânitor întărește alunecarea cugetului meu. Ca în toate zilele, fiind îndreptat, cu Duhul Tău cel bun, spre ceea ce este de folos, să mă învrednicesc a împlini poruncile Tale și pururea să-mi aduc aminte de venirea Ta cea slăvită, care va cerceta faptele noastre; și să nu mă lași ca să mă amăgesc cu plăcerile cele stricăcioase ale lumii acesteia, ci întărește-mă să doresc câștigarea bunătăților celor viitoare, că Tu ai zis, Stăpâne: Oricâte va cere cineva în numele Tău, fără împiedicare va lua de la Dumnezeu, Părintele cel împreună veșnic cu Tine.

Pentru aceasta, și eu, păcătosul, la Pogorârea Sfântului Tău Duh, mă rog bunătății Tale: Câte am cerut, dă-mi mie spre mântuire. Așa, Doamne, Care ești dăruitor bun și bogat, dătător de toată facerea de bine, împlinește rugăciunea mea, căci Tu ești îndurător, miluitor, părtaș fără de păcat al trupului nostru și Te pleci cu iubire și milostivire spre cei ce-și pleacă la Tine genunchii, curățind păcatele noastre. Pentru aceasta dă, Doamne, poporului Tău, îndurările Tale; auzi-ne pe noi din cerul cel sfânt al Tău; sfințește-ne pe noi cu puterea dreptei Tale celei mântuitoare; acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor Tale; nu trece cu vederea făptura mâinilor Tale. Ție Unuia am greșit, dar Ție Unuia și slujim. Nu știm să ne închinăm vreunui dumnezeu străin, nici să tindem mâinile noastre, Stăpâne, la alt dumnezeu. Iartă-ne nouă greșelile, primește rugăciunile noastre, cele cu plecare de genunchi, tinde-ne nouă, tuturor, mână de ajutor. Primește rugăciunea tuturor ca o tămâie bine-primită, ce se înalță înaintea împărăției Tale celei preabune.

Și, dacă este seară, preotul citește și:

RUGĂCIUNEA A PATRA (a Vecerniei)

Doamne, Doamne, Care ne-ai izbăvit pe noi de toată săgeata ce zboară ziua, izbăvește-ne pe noi și de tot lucrul ce umblă în întuneric. Primește ca o jertfă de seară

ridicarea mâinilor noastre. Învrednicește-ne să trecem și vremea nopții fără de prihană, neispitiți de rele; și ne izbăvește pe noi de toată tulburarea și îngrozirea ce ne vine de la diavol. Dăruiește sufletelor noastre umilință și cugetelor noastre grijă de întrebarea ce ni se va face la Judecata cea înfricoșătoare și dreaptă. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre și omoară păcatul din măduarele noastre cele pământești; ca și în liniștea somnului să ne luminăm prin cugetarea la judecățile Tale. Depărtează de la noi toată nălucirea necuvioasă și pofta cea vătămătoare. Și ne scoală pe noi, la vremea rugăciunii, întăriți în credință și sporind în poruncile Tale.

Apoi diaconul zice:

Apără, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, Slăvita, Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul, și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonis:

Cu bunăvoința și cu harul Unuia Născut Fiului Tău, cu Care bine ești cuvântat, împreună cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururi și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și îndată: Învrednicește-ne Doamne...

După aceasta diaconul zice:

Iară și iar, plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm.

Apoi preotul citește:

RUGĂCIUNEA A CINCEA (a îngenuncherii)

Izvorule cel pururea izvorător de viață și de lumină, Putere ziditoare, împreună-veșnică cu Tatăl, Cel ce ai plinit cu prisosință toată rânduiala cea pentru mântuirea oamenilor, Hristoase, Dumnezeul nostru; Care ai rupt legăturile cele nedezlegate ale morții și încuietorile iadului, zdrobind mulțimea duhurilor celor viclene; Cel ce Te-ai adus pe Tine pentru noi jertfă nevinovată, dându-Ți spre junghiere trupul cel prea curat, neatins și neîntinat de nici un păcat; și prin această înfricoșătoare și negrăită jertfire ne-ai dăruit nouă viață de veci; Cel ce Te-ai pogorât în iad și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, și celor ce ședeau în întuneric le-ai arătat ieșire,

iar pe șarpele cel din adânc, începătorul răutății, l-ai vânat cu înțeleaptă meșteșugire dumnezeiască și l-ai legat cu lanțurile întunericului în tartar și l-ai închis cu puterea Ta cea nemăsurată în focul cel nestins și în întunericul cel mai din afară; Înțelepciunea Tatălui, Cea cu nume mare, Tu, Cel ce Te-ai arătat mare Ajutător al celor năpăstuiți și ai luminat pe cei ce ședeau în întuneric și în umbra morții, Tu, Doamne al slavei celei veșnice, Fiule iubit al Părintelui celui Preaînalt, Lumină veșnică din Lumina veșnică, Soare al dreptății, auzi-ne pe noi care ne rugăm Ție: Odihnește sufletele robilor Țăi, ale părinților și fraților noștri, care au adormit mainainte, și ale celorlalte rudenii după trup și ale tuturor celor de o credință cu noi, pentru care și facem acum pomenire, că stăpânirea Ta este peste toți și în mâna Ta ții toate marginile pământului.

Stăpâne Atotțiitorule, Dumnezeu al părinților și Doamne al milei, Făcătorule al neamului celui muritor și al celui nemuritor și a toată firea omenească, care se zidește și iarăși se strică; Ziditorule al vieții și al morții, al trăirii celei de aici și al mutării celei de acolo; Cel ce măsoară anii celor vii și rânduiești ceasul morții; Care duci și scoți din iad; Cel ce legi în neputință și dezlegi în putere; Care tocmești cele de aici spre trebuință și orânduiești cu folos cele viitoare; Care ai însuflețit cu nădejdea învierii pe cei vătămați cu boldul morții, Însuți, Stăpâne al tuturor, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe, Care și în această mai de pe urmă, mare și mântuitoare zi a Cincizecimii ai arătat nouă taina Sfintei, Celei de o ființă și pururea veșnice, nedespărțitei și neamestecatei Treimi, și ai vărsat pogorârea și venirea Sfântului și de viață Făcătorului Țău Duh, în chip de limbi de foc, peste Sfinții Țăi Apostoli; și punându-i pe ei vestitori ai credinței noastre celei creștinești, i-ai arătat mărturisitori și propovăduitori ai învățaturii celei adevărate despre Dumnezeu; Care și la acest praznic, cu totul desăvârșit și mântuitor, ai binevoit a primi rugăciuni de mijlocire pentru cei ținuți în iad, dându-ne nouă mari nădejdi că vei trimite ușurare și mângâiere celor cuprinși de întristări apăsătoare, auzi-ne pe noi, smeriții robii Țăi, care ne rugăm Ție, și odihnește sufletele robilor Țăi, celor mai dinainte adormiți, în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea; așază sufletele lor în locașurile dreptilor și fă-i vrednici de pace și de iertare. Că nu morții Te vor lăuda pe Tine, Doamne, și nici cei din iad vor îndrăzni a-Ți aduce Ție mărturisire, ci noi, cei vii, Te binecuvântăm, Te rugăm și aducem Ție rugăciuni de milostivire și jertfe pentru sufletele lor.

Adaugă și:

RUGĂCIUNEA A ȘASEA (a îngenuncherii)

Dumnezeule, Cel mare și veșnic, Cel sfânt și iubitor de oameni, Care ne-ai învrednicit pe noi să stăm și în acest ceas înaintea slavei Tale celei neapropiate, spre cântarea și lauda minunilor Tale, îndură-Te de noi, nevrednicii robii Tăi, și ne dă nouă har, ca să-Ți aducem Ție, cu inimă înfrântă și smerită, slăvirea cea întreit sfântă și mulțămită pentru darurile Tale cele mari, pe care le-ai făcut și le faci totdeauna nouă. Adu-Ți aminte, Doamne, de neputința noastră și nu ne pierde pe noi pentru fărădelegile noastre, ci fă milă mare cu noi smeriții, ca, scăpând de întunericul păcatului, să umblăm în lumina dreptății și, înarmându-ne cu armele luminii, să viețuim nebântuiți de toată meșteșugirea vicleanului, și cu îndrăzneală să Te preamărim pentru toate, pe Tine, Unul, Dumnezeu cel Adevărat și Iubitor de oameni, căci într-adevăr și cu dreptate este o mare taină a Ta, Stăpâne și Făcătorul tuturor, risipirea cea vremelnică a fapturilor Tale, și după aceea alcătuirea din nou și odihna cea de veci. Ție Îți mulțumim pentru toate: pentru intrarea noastră în lumea aceasta și pentru ieșirea din ea, care, după făgăduința Ta cea nemincinoasă, ne arvunește nouă de mai înainte nădejdea învierii și a vieții celei nestrucăcioase, pe care fă ca să o dobândim, la a doua venire a Ta, ce va să fie. Că Tu ești și Începătorul învierii noastre și Judecătorul nemitarnic și iubitor de oameni pentru cele făcute în viață, Stăpân și Domn al răsplătirii; Care Te-ai făcut asemenea nouă, părtaș trupului și sângelui, prin smerirea cea mai adâncă, și ai avut inimă plină de milostivire pentru pătimirile noastre cele fără de osândă, prin aceea că Însuți fiind cercat prin cele pătimate, Te-ai făcut ajutor de bunăvoie nouă, celor supuși la încercări; pentru care ne-ai și adus pe noi la a Ta nepătimire.

Primește deci, Stăpâne, cererile și rugăciunile noastre și odihnește pe toți părinții fiecăruia, pe maici, pe frați, pe surori, pe fii, pe cei dintr-o rudenie și dintr-o seminție, și toate sufletele care au adormit mai înainte în nădejdea învierii și a vieții de veci; și așază sufletele și numele lor în cartea vieții, în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacov, în latura celor vii, în împărăția cerurilor, în raiul desfătării, ducându-i pe toți, prin îngerii Tăi cei luminați, în sfintele Tale locașuri, ridicând împreună și trupurile noastre, în ziua în care ai hotărât, după făgăduințele Tale cele sfinte și nemincinoase. Că nu este, Doamne, moarte, pentru robii Tăi, când ieșim din trup și venim la Tine, Dumnezeule, ci mutare de la cele mai pline

de întristare la cele mai bune și mai vesele, și odihnă și bucurie. Iar de am și greșit Ție ceva, fii milostiv și nouă și acelora, pentru că înaintea Ta nimeni nu este curat de întinăciune, chiar de ar fi viața lui doar o singură zi. Că numai Tu singur Te-ai arătat pe pământ fără de păcat, Domnul nostru Iisus Hristos, prin Care toți nădăjduim să dobândim milă și iertare de păcate. Pentru aceasta, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, dezleagă, lasă și ne iartă nouă și acelora, căderile în păcate, cele cu voie și cele fără de voie, cele cu știință și cele fără știință, cele arătate și cele ascunse, cele cu lucrul și cele cu gândul, cele cu cuvântul și cele din toate umbletele și mișcărilor noastre. Și celor care s-au mutat de aici mai înainte, dăruiește-le izbăvire și iertare; iar pe noi, care suntem aici, ne binecuvintează, dăruindu-ne sfârșit bun și pașnic și nouă și la tot poporul Tău și, revărsând asupra noastră îndurărilor milei și ale iubirii de oameni, la venirea Ta cea înfricoșătoare și de temut, fă-ne vrednici de împărăția Ta.

Apoi diaconul zice:

Apără, mântuiește, miluiește, ridică și ne păzește...

Pe Preasfânta, Curata...

Ecfonis:

Că Tu ești odihna sufletelor și a trupurilor noastre, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururi și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceea zice diaconul: Să plinim rugăciunea noastră..., și restul ecteniei cererilor după obicei. Și dacă este seară, înainte de ecfonis preotul rostește:

RUGĂCIUNEA A ȘAPTEA (a Vecerniei)

Dumnezeule cel Mare și Preaînalt, Care singur ai nemurire și locuiești în lumina cea neapropiată; Cel ce ai făcut toată făptura cu înțelepciune; Cel ce ai despărțit lumina de întuneric și ai pus soarele spre stăpânirea zilei, iar luna și stelele spre stăpânirea nopții; Cel ce ne-ai învrednicit pe noi, păcătoșii, ca și în ziua de astăzi să întâmpinăm fața Ta întru mărturisire și să-Ți aducem slujbă de seară; Însuți, Iubitorule de oameni, Doamne, îndreptează rugăciunea noastră ca tămâia înaintea Ta și o primește ca pe o mireasmă cu bun miros. Și ne dă nouă această seară de acum și noaptea care vine, cu pace. Înarmează-ne cu armele luminii. Izbăvește-ne pe noi de frica de noapte, și de tot lucrul ce se petrece în întuneric; și ne dăruiește nouă somnul, pe care ni l-ai dat spre odihnă, pentru neputința noastră, ferit de toată nălucirea diavolească. Așa, Stăpâne al tuturor, Dătătorule de bunătăți, dă-ne ca și în așternuturile noastre, umilindu-ne, să pomenim și noaptea numele Tău cel preasfânt; și cu gândirea la poruncile Tale fiind

luminați, să ne sculăm cu bucurie sufletească, spre slăvirea bunătății Tale, aducând milostivirii Tale cereri și rugăciuni pentru păcatele noastre și ale întreg poporului Tău, pe care, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, cu milă îl cercetează.

Ecfonis:

Că Bun și Iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururi și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Strana:** Și duhului tău.

Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Preotul zice în taină această rugăciune (a plecării capetelor):

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai plecat cerurile și Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi și spre moștenirea Ta; că Ție, Judecătorului celui înfricoșător și iubitor de oameni, și-au plecat robii Tăi capetele și și-au smerit grumajii lor, așteptând nu ajutorul cel de la oameni, ci nădăjduind mila Ta și cerând mântuirea Ta; pe care păzește-i în toată vremea, și în această seară și în noaptea ce vine, de tot vrăjmașul și de toată lucrarea potrivnică a diavolului, de cugete deșarte și relele aduceri aminte.

Ecfonis:

Fie stăpânirea împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururi și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

LA STIHOAVNĂ

Se pun Stihirile idiomele, glasul al 3-lea:

Acum limbile s-au făcut tuturor spre semn, în chip vădit; că iudeii, dintre care este după trup Hristos, fiind răniți de necredință, au căzut din harul lui Dumnezeu; iar noi, cei dintre neamuri, ne-am învrednicit de lumina cea dumnezeiască, întărindu-ne prin cuvintele Ucenicilor, care au vestit slava lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor; cu care plecând inimile și genunchii, cu credință să ne închinăm Mântuitorului sufletelor noastre, întărindu-ne prin Duhul Sfânt.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeuule, și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Acum Duhul cel Mângâietor S-a vărsat peste tot trupul; căci începând cu ceata Apostolilor, de la dâșii, prin împărtășire, a revărsat harul asupra credincioșilor; și încredințează venirea Lui cea puternică, împărțind ucenicilor limbile cele în chip de foc, spre lauda și slava lui Dumnezeu. Pentru aceasta, luminându-ne inimile cu priceperea și întărindu-ne în credință prin Sfântul Duh, ne rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Acum Apostolii lui Hristos se îmbracă cu putere de sus; că Mângâietorul îi înnoiește pe dâșii, înnoindu-Se întru ei prin înnoire de taină a cunoștinței; pe care propovăduind-o cu graiuri străine și cu sublime cuvinte, ne învață să cinstim Ființa cea veșnică și una, în trei Ipostasuri, a lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor. Pentru aceasta, luminându-ne cu învățăturile acelora, să ne închinăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, rugându-ne să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Veniți, popoarelor, să ne închinăm Dumnezeirii celei în trei Ipostasuri: Fiului în Tatăl, împreună cu Sfântul Duh. Că Tatăl a născut din veci pe Fiul, Cel împreună-veșnic și împreună pe scaun șezător; și Duhul Sfânt era în Tatăl, preaslăvit împreună cu Fiul: O Putere, o Ființă, o Dumnezeire, Căreia toți închinându-ne, zicem: Sfinte Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut prin Fiul cu împreună-lucrarea Sfântului Duh; Sfinte tare, prin Care pe Tatăl am cunoscut și prin Care Duhul Sfânt a venit în lume; Sfinte fără de moarte, Duhule Mângâietor, Cel ce din Tatăl purcezi și în Fiul Te odihnești, Treime Sfântă, slavă Ție!

După aceea: Acum slobozește pe robul Tău..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **și îndată troparul Praznicului, glasul al 8-lea:**

Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce preaînțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt. Și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Și otpustul acesta:

Cel ce din sânurile Tatălui S-a deșertat pe Sine și din cer pe pământ S-a pogorât și a luat toată firea noastră cea omenească și a îndumnezeit-o, iar după aceea iarăși S-a suit la ceruri și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu și Tatălui, și a trimis, peste Sfinții Săi Ucenici și Apostoli, pe Duhul cel dumnezeiesc și Sfânt, Cel de o ființă și de o putere, întocmai slăvit și împreună-veșnic; și printr-Însul i-a luminat pe ei și prin ei pe toată lumea; Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei și celei cu totul fără prihană Sfintei Sale Maici, ale Sfinților, slăviților și întru tot lăudaților, de Dumnezeu propovăduitorilor și purtătorilor de Duh Apostoli, și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor. Amin.

***

